

Упровадження низки нормативно-правових актів щодо обмеження проведення контрольних заходів на об'єктах господарювання значно погіршило оперативну обстановку в країні. Приміром, торік кількість пожеж збільшилася на 12%. На них загинуло 1,8 тис. осіб, у тому числі 65 дітей. Сьогодні у державі щодобово виникає 250 пожеж, 5 чоловік гине та 4 дістають травми. Вогонь знищує 70 будинків і 15 одиниць техніки. Втрати становлять понад 20 млн гривень. Це чи не найгірші показники в Європі.

Отож постає цілком логічне запитання: що робити?

Сьогодні модно вести мову про негайну зміну державних наглядових органів у сфері пожежної безпеки приватними структурами, у тому числі, страховими компаніями. Пропонують здійснити перехід до системи, у якій прийняття самостійного рішення з визначення суми страхових внесків буде покладатися на приватного інспектора. Вважаю, що такий перехід призведе до нових сплесків підробок і корупційних діянь.

Як на мене, одним із перспективних шляхів розв'язання зазначеної проблеми – повернення до системи держпожнадзора, який вдало існував у нашій країні десятки років. До речі, структура апробована, має належну нормативно-правову базу, налагоджену систему управління.

Другий шлях – створення (як альтернативи державним наглядовим органам) повноцінних підрозділів місцевої добровільної пожежної охорони та служб пожежної безпеки суб'єктів господарювання (далі – ДПО та СПБ), які здійснюватимуть контрольні функції щодо запобігання аваріям, пожежам та іншим надзвичайним ситуаціям у районі обслуговування, а також нести відповідальність за організацію профілактичної роботи в населених пунктах і на об'єктах господарювання.

Є також пропозиції щодо створення добровільної пожежної охорони як суб'єкта наглядової діяльності. Така структура, як відомо, існувала за радянських часів: на кожному вітчизняному підприємстві на постійній основі діяла добровільна пожежна дружина; у колгоспах – пожежно-сторожова охорона, у складі якої були і добровольці-пожежники. Формування, оснащені спеціальною протипожежною технікою, мали право проводити пожежно-профілактичні роботи в районі обслуговування.

Добровільна пожежна охорона: розвиток чи тупиковий шлях?

Даний матеріал надруковано як дискусійний, отож редакція запрошує зацікавлені сторони висловити свою думку з приводу порушених питань

Сьогодні в Україні активізувався процес реформування місцевого самоврядування та децентралізації влади з передачею повноважень і ресурсів на рівень територіальних громад. Вибудовується, на перший погляд, проста й логічна схема місцевого самоврядування, здатна забезпечити комфортне й безпечне існування людей у тій чи тій місцевості.

Мене непокоять такі питання (до слова, хто може на них дати вичерпну відповідь): який режим роботи слід встановити для підрозділів і працівників ДПО та СПБ? Хто фінансуватиме, купуватиме для них протипожежну техніку, надаватиме їм соціальні гарантії? Яким чином розраховувати нормативну кількість працівників ДПО та СПБ для забезпечення пожежної безпеки в районі обслуговування? Де і за який рахунок здійснюватимуть їхню підготовку та перепідготовку? На якій підставі та як буде запроваджено механізм організації й проведення обстежень суб'єктів господарювання з боку працівників ДПО та СПБ? Хто контролюватиме діяльність зазначених підрозділів?

нік гарнізону не має права навіть визначити їм район виїзду для гасіння пожеж.

Цього року науковці Українського науково-дослідного інституту цивільного захисту та Інституту державного управління у сфері цивільного захисту розпочали науково-дослідну роботу з дослідження та розробки проекту рекомендацій працівникам МПО та ДПО для здійснення заходів із запобігання виникненню пожеж й організації їх гасіння. Уже перші результати показали: для забезпечення повноцінної роботи цих підрозділів треба мати правові підстави щодо їх існування й фінансування, функції та повноваження, режими роботи, інші критерії діяльності.

Наприклад, у нормативно-правовому акті відповідного рівня (закон, постанова, настанова), повинно бути прописано, що «...чисельність, склад, порядок роботи, права, обов'язки, соціальні гарантії та інші питання діяльності підрозділів ДПО й СПБ оформлюються рішеннями адміністрації, суб'єктом господарювання або територіальною громадою з урахуванням пожежної не-

Ознайомившись з організацією роботи ДПО міста Борисполя, у мене з'явилося більше запитань, аніж відповідей. Приміром, цьогооріч її керівник не зміг «оприбуткувати» пожежну машину, яку підрозділу планували передати в якості подарунка німецькі колеги. Через те, що ДПО – приватна організація. Із цієї ж причини добровольці не змогли на пожежні автівки встановити мигалки й спеціальні реєстраційні номери, отримати посвідчення та шляхові листи. Окрім того, началь-

безпеки та природно-техногенних загроз для життєдіяльності населення території обслуговування».

Механізм безпосередньої діяльності підрозділів МПО та ДПО повинен регулюватися документом рівня Настанови, затвердженої МВС України та погодженої з Міністерством юстиції України.

У Наставі передбачають загальну організацію роботи підрозділів ДПО та СПБ, підпорядкування й звітування, права та обов'язки

